

Posudek na diplomovou práci kolegy Josefa Wolfa:

Máme před sebou diplomovou práci, která je v pravdě prací filosofickou, protože zachycuje celek fenoménu sexuality. Není to jen práce zaměřená na nějaký aspekt sexuality, jako je tomu ve specializovaných vědách, ale jde o habitus daného fenoménu v souvislostech a vazbách, které jsou velmi pozoruhodné a to z hlediska biologického, sociologického, psychologického a samozřejmě filosofického. Velmi často slyšíme, že takové práce nejsou možné, protože je nutné držet se jednoduchého hlediska a rozvíjet kauzality jednoho výchozího typu. Zde je před čtenářem práce, která dokazuje opak. Je možné vytvořit smysluplnou práci, jež sleduje několik rovin a završuje všechny roviny z hlediska filosofického. Celek je vždy problematický a jedná se o fenomén, který současné vědeckosti nejvíce chybí. Již proto si tato práce zaslouží patřičnou pozornost a zájem.

Autor začíná hlediskem, který je dnes nejběžnější, začíná evoluční biologii, evokuje známé názory Lamarckovy a Darwinovy, propojuje je s pojetími dalších autorů. Dědictví vlastností vzniklých během života jedince propojuje s opačnými názory a obojí kombinuje s problematikou pohlavního rozmnožování a sexualitou. Autor zde před čtenářem rozevírá vějíř problémů, které jsou v podstatě filosofické, ale jsou řešeny na poli specializovaných věd, což v podstatě znemožňuje vytvořit si habituální pohled na fenomén sexuality. Tím nám autor ukazuje jak tento fenomén, který je tak obecně rozšířen, je vlastně neustále něčím temným a neprobádaným. V tom spočívá vlastní smysl počátečních kapitol. Za to je třeba autora této práce pochválit. Druhá část předložené diplomové práce je již centrována přímo na reflexe sexuality v psychologii a především ve filosofii. Kolega Wolf analyzuje, nám všem známého, S. Freuda v jeho vztahu k sexualitě, k psychoanalýze jako teoretického modelu vzniku psychických insuficiencí. Popisuje zde teorii libida, dětskou sexualitu, úchyly, atd. Třetí část je věnována již jen filosofickému přístupu. Objevuje se zde teorie sexuality ve starých kabbalistických textech, v hinduistických a buddhistických podobách. Nechybí zde řecká analýza sexuality především u Platóna. Augustin se svou voluntativností vtělenou nám jako lidským bytostem od samotného Boha, zakládá úplně nové pojetí sexuality, protože je zde ve hře jiný pojem vůle. Vrchol pak nachází autor v pracích Schopenhauerových a především Nietzscheových, kde se sexualita otevírá své pudové výbavě bez omezování a tvoří základ pro tzv. rozum těla u Nietzscheho atd. Práce má resume v angličtině, je velmi čtivá, přehledná, po stránce formální nemá závad, navrhuji klasifikaci: **V ý b o r n ě**
Do rozpravy kladu tuto otázku: Jak pochopit roli vůle a pudu v lidské sexualitě

V Praze dne 7.8. 2006

doc. PhDr. Anna Hogenová, CSc.